

Krisztus és a szegény asszony levele

Jézus, mikor a földön járt, szállást keresett. Hát egy házhoz befogadták, de szegények voltak:

– Jaj, jóember, nagyon szegények vagyunk, de szívesen adunk szállást! Csak gyere be nyugodtan, itt lefeküdhetsz, megpihenhetsz.

Bejött a kódús – de hát állítólag az Úr Jézus volt, azt úgy hallottuk. Azt mondja az asszony:

– Majd csinálok egy kis levest, van egy kicsike kis zsírom, azt beleteszem, jóember, hogy mégiscsak egyé’ valamit!

Nagyon kevés zsír vót, és a leves tetején, ahogy forrt a leves, az a kis zsír olyan sok karikára ment szét. Sok karika lett a levesen.

– Hát má’ ne haragudjá’ jóember, de má’ nem tudtam mást eléd tenni, csak ennyi kevés vót.

– Nem baj! Nagyon jó vót ez is! – azt mondja. – Nagyon jó vót, köszönöm szépen. No de megoldassuk, hogy hány karika van a levesen! És sok apró karika vót, és annyi aranyat hagyott ott a szegény asszonynak. No azt mondja:

– Amennyi karika van a levesen, annyit fizetek neked!

No, a szegény asszony kidicsekedte a szomszédasszonynak, hogy járt nála egy szegény kódús, hogy így meg úgy, kevés zsírja vót, oszt annyit fizetett érte aranyba’. Akkor má’ máskor az a gazdag asszony, mikor ment a kódús, má’ várta őtet. De ő má’ előtte is járt nála, de akkor a gazdag asszony nem fogadta be.

– Jaj, ide gyöjjön be, ide gyöjjön, hozzám gyöjjön! Majd én befogadom!

Mindjá’ főzte ő a levest, de hát ugye sok zsírt tett rá, és akkor a zsír egybefolyt a leves tetején. Így osztán az Úr Jézus csak egyet fizetett a fősvény asszonynak:

– Hát hogyhogy csak egyet, én sok zsírt tettem, a szomszédasszony meg nem!

– Igen. De ő a semmibő’ adta a kicsit, neked sok vót, és nem fogadtá’ be!

Úgy járt a fősvény asszony az Úr Jézussal.